

РЕПОРТЕР „НОВОСТИ“ СА ПРИПАДНИЦИМА СПЕЦИЈАЛНЕ БРИГАДЕ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ НА ЛЕТЊЕМ ПРЕЖИВЉАВАЊУ У ПРИРОДИ

ЗМИЈЕ И ЖАБЕ НА МЕНИЈУ

На планини Стол специјалци вежбали сналажење у екстремним условима

ЖАБЕ имају одличан укус. Јестиве су и змије, нарочито поскок. Лако се чисте, а када се добро припреме, њихово месо има укус пилетине.

Док оштрим „рамбо“ ножем на обичној дрвеној дасци транжира тек ухваћену повећу жабу, припадник Специјалне бригаде Војске Србије, млађи водник Сениша Станојевић, у стилу искусног куvara диктира рецепт за припрему необичног obroка.

- Најукусније је месо са жабљих ногу. Два реза довољно су за скидање коже. Слично је и са змијама, које су најбоље пржене. Корњача је изузетно укусна, и најбоља је kuvана у чорби - објашњава Станојевић.

Спремање хране од шумских састојака саставни је део редовне вежбе летњег пре-

сини од око 1.000 метара десетак припадника елитне јединице Војске Србије седам дана је провело борећи се са задацима старешина, али и с непредвидивим ђудима дивљине.

Далеко од сваког пута, насеља, па и телефонског сигнала, специјалци са бордо береткама неколико пута годи-

НАБАВКА ЗА ПОЛА ГОДИНЕ

ЉУДИ су највредније што Војска Србије има и због тога су нам потребна већа улагања у њихово опремање - каже министар одбране Братислав Гашић. - Нажалост, у средства Специјалне бригаде дванаест година није улагано. Настојаћемо да већ у следећих пола године обезбедимо средства за набавку опреме која је најпотребнија - рекао је министар одбране.

Специјална бригада има довољно наоружања, али јој је преко потребна савремена верачка и ронилачка опрема.

ТРАНЖИРАЊЕ Млађи водник Сениша Станојевић спрема оброк од жабе

ПОЛИГОНИ

ДИВЉИНА у Источној Србији само је један од полигона за обуку у екстремним условима припадника Специјалне бригаде. Обука преживљавања у зимским и летњим условима и логоровања спроводе се и на Пасуљанским ливадама, Старој планини, Маљену и Медведнику. Дејства под водом рониоци и антидиверзанти ове јединице најчешће увежбавају на каналу Дунав-Тиса-Дунав.

живљавања у природи припадника Специјалне бригаде. На планини Стол, петнаестак километара од Бора, у импровизованом кампу на ви-

шње увежбавају верање уз стене, савладавање препрека, па и голо преживљавање у планини. До полигона се стиже пешице или после пола

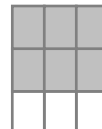
часа труцкања тврдим теренским возилом. У близини нема кућа, нити њива, а планину осим војске посећују једино ретки чобани и планинари. Форму и обученост припадника елитне јединице наше војске, проверили су у петак министар одбране Братислав Гашић и начелник Генералштаба генерал Љубиша Диковић.

- У екстремним условима у природи се, осим змија и жаба, једу и скакавци, који се

прже или пеку. Хлеб се пече од коприва у пећи направљеној од камена и земље. Војска се храни и гљивама, бобицама и лековитим травама - објашњавају специјалци, али и напомињу да је овакав јеловник намењен само за случај нужде и невоље.

Највиши врх Стола удаљен је пар стотина метара од шумског бивака. Његове окомите литице полигон су за вежбање верања и планинарења, дисциплина без којих нема комплетног специјалца. Са конопца причвршћених клиновима висе војни алпинисти. Како кажу, од верања уз планинске стене нема бољег тренинга за јачање војничке психе.

- Човек нам је јуче више од пола сата провео готово у месту висећи на литици - прича начелник Штаба Специјалне бригаде пуковник Миролуб Чупић. - Назад се не може, напред се мора. Тиме се јача воља и одлучност човека.

ГОЗБА Богат јеловник специјалаца изложен на столу

На стрминама Стола специјалци вежбају такозвано војничко верање. Тимови војника повезаних конопцима, висе са неколико стотина метара голе и као зид равне стене. Најтежи задатак има вођа групе, чији је задатак да бира најлакши пут, побија клинове у љути камен и тако трасира пут осталим члановима борбене групе.

Наша војска негује стару школу војничког верања. Њена основа је у алпском пењању, које се веома неговало у ЈНА и које се и данас сматра набољом методом савладава-

ња и најтежих успона.

Живот специјалаца на терену Тимочке Крајине одвија се у добро замаскираном војничком логору, подигнутом на ливади у подножју највишег планинског врха. Испод камуфлажних прекривки један иза другог су шатори за спавање, обедовање, покретни центар везе, па чак и мала пољска болница. У средишту је команда, испред које виси државна застава. Са тог места у цик зоре на своје задатке крећу специјалци - извиђачи, алпинисти, рониоци, антидиверзанти... ■ **Раде ДРАГОВИЋ**